

результатів); блок ідентифікації з професійним співтовариством (усвідомлення приналежності до професійного співтовариства, що відбувається через обговорення загальних труднощів, породжує відчуття причетності і підтримки).

– *інструментальні форми супроводу формування професійно-етичних якостей педагога*, формою реалізації яких є проблемно орієнтовані групи, а навчання будується на основі таких методів, як мозковий штурм, майстерня, тематична група, рольова гра і інші форми тренінгової роботи.

Важливо, щоб педагоги отримали досвід реального проживання педагогічних ситуацій, в яких яскраво актуалізований етичний аспект.

Список використаних джерел

1. Дубасенюк О.А., Семенюк Т.В., Антонова О.Є. Професійна підготовка майбутнього вчителя до педагогічної діяльності: Монографія. Житомир: Житомир. держ. пед. ун-т, 2003. 193 с.

2. Кузнецов И. Настольная книга практикующего педагога: учеб. пособие. М.: Гросс-Медиа, 2008. 541 с

3. Шарова И. В. Формирование профессионально-этической культуры социального педагога: автореф. дис. ... канд.пед.наук: 13.00.01. – М., 1998. 21 с.

4. Хоружа Л.Л. Етична компетентність майбутнього вчителя початкових класів: теорія і практика. Монографія. К.: Преса України, 2003. 320 с.

УСТАЙ О.Ю.,
МОЛНАР Т.І.,

Мукачівський державний університет, Україна

НАВЧАЛЬНО-ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ

Реалізація концепції Нової української школи вимагає вдосконалення системи професійної підготовки вчителів початкових класів, пошуку нетрадиційних форм і методів організації освітнього процесу. Відтак, актуалізується проблема готовності вчителів до впровадження інноваційних методик навчання, зокрема навчально-ігрових технологій, які дозволяють докорінно змінити методологію, надати новій якості організації та здійснення освітнього процесу в початковій школі.

Проблема використання навчально-ігрових технологій навчання знайшла відображення у наукових працях багатьох вітчизняних і зарубіжних учених. Так, відомі педагоги А. Алексюк, В. Беспалько, А. Вербицький, І. Дичківська, О. Дубасенюк, А. Кузьмінський, А. Нісімчук, О. Пометун ґрунтовно розглядали питання розроблення, вдосконалення й упровадження нових педагогічних технологій у освітній процес загальноосвітньої, професійної і вищої школи. Психолого-педагогічні аспекти використання ігор у навчально-виховному процесі вивчали Н. Єсіна, С. Ігнатенко, М. Кларін, Н. Кудикіна, В. Паламарчук, Н. Плахотнюк, О. Савченко, Г. Селевко та ін.

Аналіз педагогічної літератури свідчить, що більшість науковців ігрові технології у ЗВО відносять до професійно-орієнтованих педагогічних технологій.

Зокрема, під ігровою технологією Л. Байкова розуміє визначену послідовність операцій, дій, спрямованих на досягнення навчально-виховних цілей. Крім того,

автор логічно виділяє такі функції ігрової технології: а) навчальну – розвиток загальнонавчальних умінь і навичок; б) розвивальну – розвиток різних психічних функцій; в) виховну – розвиток якостей особистості, загальної культури.

Н. Кудикіна ігрові технології навчання розглядає як системний спосіб організації навчання, спрямований на оптимальну побудову освітнього процесу та реалізацію його завдань.

В. Кукушин стверджує, що ігрові технології – це велика група методів і прийомів у формі різних педагогічних ігор.

Н. Мачинська ігрову технологію трактує як спеціально вибудовану систему чітких ефективних дій (ігор), спрямованих на формування, розвиток, розширення, узагальнення знань у процесі навчання.

Під навчально-ігровими технологіями розуміється сукупність методів, прийомів і засобів організації освітнього процесу у формі різних дидактичних ігор з чітко поставленою метою, відповідними завданнями й очікуваним результатом, що характеризуються активною навчально-пізнавальною та виховною спрямованістю. Метою застосування навчально-ігрових технологій є розвиток у студентів стійкого пізнавального інтересу до навчального предмету та майбутньої професії вчителя через різноманітні ігрові форми навчання [1].

Найбільш характерними особливостями навчально-ігрових технологій є такі: імпровізоване виконання ролей; умовність ситуацій, в яких проходить гра; соціальний характер педагогічної гри; стимулювання колективно-особистісного і професійно-педагогічного спілкування; прив'язка модельованих у грі подій до певних моментів часу; наявність розгалуженої системи індивідуального і групового оцінювання діяльності учасників гри тощо [2].

Навчально-ігрові технології виступають ефективним засобом зацікавлення, спонукання, стимулювання студентів до активної навчально-пізнавальної діяльності. Їх застосування сприяє перетворенню майбутнього вчителя початкових класів з об'єкта навчання в суб'єкт майбутньої професійно-педагогічної діяльності, що уможливорює його творчу участь у самостійному формуванні власної професійної компетентності [3].

Формування готовності майбутніх учителів початкових класів до застосування навчально-ігрових технологій – це цілісний педагогічний процес набуття студентами знань, умінь, цінностей, компетенцій та досвіду розробки, організації і проведення дидактичних ігор, які дозволяють активізувати й урізноманітнити освітню діяльність молодших школярів.

Аналіз літературних джерел показав, що під навчально-ігровими технологіями, з одного боку, розуміється сукупність методів, прийомів і засобів організації освітнього процесу у формі різних дидактичних ігор з чітко поставленою метою й відповідними завданнями, що характеризуються активною навчально-пізнавальною та виховною спрямованістю, а з іншого – ці технології використовуються як специфічний навчально-методичний інструментарій. Крім того, навчально-ігрові технології, які використовуються у ЗВО та моделюють квазіпрофесійну діяльність майбутнього вчителя, спрямовані на те, щоб навчити студентів глибоко усвідомлювати мотиви свого учіння, необхідність поглибленої професійно-

педагогічної підготовки, правил і норм поведінки в грі, житті та професійному середовищі, тобто формувати цілі й програму самостійної педагогічної діяльності, прогнозувати її найближчі результати.

Список використаних джерел

4. Вітвицька С. С. Практикум з педагогіки вищої школи. Навчальний посібник / С. С. Вітвицька. – К., 2005. – 396 с.

5. Кудикіна Н. В. Ігрова діяльність дітей: теоретичні основи й методика педагогічного керівництва / Н. В. Кудикіна // Її величність гра: теорія і методика організації дитячої ігрової діяльності в контексті наступності дошкільної та початкової освіти: зб. статей / за ред. Г. С. Тарасенко. – Вінниця: ВДПУ ім. Михайла Коцюбинського, 2009. – 320 с.

6. Щербань П.М. Навчально-педагогічні ігри у вищих навчальних закладах / П.М. Щербань. – К.: Вища школа, 2004. – 205 с.

FEIER ANASTASIIA,
FELTSAN INNA,
Mukachevo State University, Ukraine

IMPLEMENTATION OF THE COMPETENCE APPROACH IN FOREIGN LANGUAGE TEACHING

In the conditions of formation and development of high-tech information society in Ukraine, there is a need to improve the quality and priority of the profile school education in general and foreign language in particular. The main result of modern education should not be a system of knowledge, skills, and abilities, but the ability of a school graduate to act in a specific life situation, the ability to apply their knowledge in unfamiliar situations and build communication with other people. In this regard, the implementation of a competent approach in foreign language learning is of particular relevance.

The State Standard of Basic and Complete General Secondary Education (2011) states that a competency approach is the focus of the educational process on achieving results that are hierarchically subordinated to key, general and subject (sector) competences [1]. In other words, a competency approach means shifting the focus on the accumulation of knowledge, skills, and competencies to the formation and development of key and subject competences, and the ability to put them into practice. With regard to the field of foreign language philology, the competency approach is reflected in the definition of the purpose of teaching a foreign language in high school: the formation of students of communicative competence - the ability to communicate in oral and written forms within the fields and subjects defined by the curriculum following the traditions and norms adopted in the country of the language being taught.

However, to be able to properly operate the phrase "competence approach" and its basic concepts ("competence", "competence", "competence" and their derivatives), in our view, it is necessary to determine the meaning of these terms. Even though the active discussion on the interpretation of these concepts has been going on for more than 50 years, neither domestic nor foreign researchers have formed a common opinion on the essence of these concepts. In studies on this problem, these concepts are either identified

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>